

Da Fyn fik regionalt TV: Nær og fjern. TV-Fyn som regionalt medie, Johs. Nørregaard, Michael Andersen & Niels Kayser Nielsen, red. Odense Universitetsforlag, 1990, 200 sider, kr. 148,00.

Anmeldt af: Jørgen Bang, Aarhus Universitet.

Center for Kulturarbejde og Formidling ved Odense Universitet har brugt starten på TV-Fyn som anledning til at udgive en antologi om regionalt TV.

Meget overskueligt er bogen opdelt i 4 afsnit: I Kommentarer, II Undersøgelser, III Hensigter og IV Lov og vedtægter.

Sidstnævnte er et handy uddrag af TV2-lovens relevante afsnit, vedtægter for TV-Fyn samt en oversigt over siddende bestyrelsesmedlemmer. Næstsidste afsnit om TV-Fyns hensigter er til gengæld noget mager. Som læser har man fornemmelsen af, at direktøren, journalisten og formanden, som alle har ordet, har fremlagt deres synspunkter så mange gange tidligere, at deres indlæg her kører i tomgang. Og det har de måske også på Fyn, men derved lades uden-ø's læsere i stikken.

Antologiens andet afsnit om undersøgelserne af TV-Fyn er afgjort det mest interessante. Her trækkes de store linjer op med bl.a. Lars Qvortrups kritiske gennemgang af alle de selvmodsigelser, som ligger bag Folketingets vedtagelse af TV2-loven, og Per Jauerts gennemgang af det kulturpolitiske hundslagsmål bag etableringen af

lokal-TV og nærradioer. Men samtidig sættes det nære også i perspektiv med Henning Pryds' artikel om TV-Fyns programform mellem dokumentarisme og nyhedsformidling og Per Jauerts om de nære ting som nyheder i regional og lokal-TV. Begge artikler tager afsæt i konkrete eksempler for derefter at diskutere generelle formidlingsmæssige og kulturpolitiske problemstillinger. Ud fra samme intention er Knud Bjarne Gjesings artikel om folkelighed og medier også skrevet, men den får desværre aldrig jord under neglene som de to andre.

Carsten Y. Hansen har skrevet en lille præcis artikel om politiske diskussioner og seertalsudviklingen ved regional TV's start i Sønderjylland. Den danner optakt til Michael Andersens præsentation af en seerundersøgelse, som TV-Fyn fik gennemført i foråret 1989. Undersøgelsens resultater er spændende og viser, at kerneseerne til regionalt TV er meget lig kerneseerne til et program som *Landet Rundt*: ældre med kort uddannelse bag sig. Det virker imidlertid generende, at den store afvigelse på seertallet til de målinger, som DR, TV2 og TVR får gennemført hos AIM, aldrig behandles grundigt. I TV-Fyns undersøgelser er der ikke foretaget genopkald til ikke-hjemmевærende personer, og jeg finder det usandsynligt, at dette kun skulle betyde et forøget seertal i størrelsesordenen 2-5 %, som angivet af Michael Andersen.

Undersøgelsesafsnittet afsluttes med to artikler af Niels Kayser Nielsen og Johs. Nørre-

gaard Frandsen. Niels Kayser Nielsen diskuterer tempoet i regionalt TV med udgangspunkt i serien *Nyvang i ... (jan., feb., osv.)* og i et massekommunikativt og kulturelt perspektiv, hvor linjerne trækkes op af hhv. Umberto Eco og Pierre Bourdieu. Og Johs. Nørregaard Frandsen runder af med en stor analyse af portrættets muligheder som genre i regionalt TV. Også her er udgangspunktet konkret, men perspektivet bredt med inddragelse af bl.a. Walter Benjamins forestillinger om historiske overgangssituationer og personlig erfaringsdannelse.

Bogens første afsnit er kommentarer til TV-Fyn - en uskøn blanding af synspunkter fremsat af meningsdannerne på Fyn. Det rummer alt fra TV2 formanden Jørn Henrik Petersens lidt tynde velkomst over provst Niels Carl Lilleørs uforbeholdne kærlighedserklæring til det nære fjernsyn til Rolf Dorsets Postman-inspirerede angst for TV-mediets skadelige virkning.

På uden-ø's læsere virker dette afsnit meget lokalt og vanskeligt at relatere til noget generelt udover, at regionalt TV selvfølgelig må og skal debatteres regionalt.

Alt i alt er bogen altså noget inhomogen, men samtidig spændende læsning med et perspektiv, som rækker langt ud over sit emne.

Simon Frith og Andrew Goodwin (eds.): *On Record*.

Rock, Pop and the Written Word, Routledge 1990..

Anmeldt af: Elo Nielsen, adjunkt ved Rødovre Gymnasium.

Pop teorier savner empirisk modspil

Han er flittig, Simon Frith, rockkritikkens og rocksociologiens grand old man. Næsten en titel om året her på det seneste: *Art into Pop* (1987), *Facing the music* (1988), *Music for Pleasure* (1988) og nu *On Record* (1990).

Antologien *On Record*, som han har redigeret sammen med Andrew Goodwin opsamler næsten 50 års rockkritik og popanalyse; 35 artikler om pop og rock fordelt på 490 sider og strækkende sig fra Adornos *On Popular Music* (1941) til Andrew Goodwin's *Sample and Hold: Pop Music in the Digital Age of Reproduction* (1988). Men antologien er ikke blot en kronologisk sammenstilling af klassiske og nyfundne artikler og tekstuddrag om pop og rockmusik, bogen er gennemredigeret. Ordnet tematisk omkring temaer som musikindustrien, kreativitet, musiksemiotologi, rock og seksualitet, stjernerne og deres fans og subkulturteorierne. Og indenfor stort set hvert af disse temaer optrykkes en række klassikere som ofte spændende og intellektuelt udfordrende sammenstilles med mindre kendte tekster.

I afsnittet med subkulturanalyser genoptrykkes således en række klassikere fra Centre